

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

V. De tentationibus & periculis deserendi vocationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

semel inchoato progrediantur, ac ad finem
 prestitutum tandem perueniant; si verò illi
 omnibus his posthabitis & neglectis nul-
 lum ex bonis operibus fructum colligant,
 quid mirum est, si nonnunquam instar ficus
 maledictæ, frondosæ quidem sed omni
 fructu destitutæ exarescant & deficiant?
 Arbores, quas ego in religionis horto plan-
 tauī perpetuò debent bonorum operum
 fructum producere, alioquin tanquam in-
 utiles, maledicendæ, & in gehennæ ignes
 vbi exaruerint, proiciendæ. Quisquis enim
 non operatur bene, dum potest, non euadet
 facilè pœnam, cum volet.

Mar. II.

*De Tentationibus, & periculis dese-
 rendi vocationem.*

CAPVT V.

FILI, donum Vocationis ad vitam reli-
 giosam gemma preciosa est, quæ non
 reponitur in terra, nec ab amicis obtine-
 tur, nec pecunia comparatur, sed de cælo à
 Patre luminum descendit: tantiq̃ue precij
 est & valoris, vt nihil in hac vita sit, quod
 exæquari illi possit. Proprietas huius
 preciosæ margaritæ admiratione dignif-
 sima est. Nam suo splendore religiosus
 demon-

demon.

demonstrat omnia praecipitia, & discrimina, quae in praesenti vita existunt, quae quoniam saeculares homines huius gemmae luce destituti videre nequeunt, idcirco saepe numero grauiter impingunt. Detegit quoque omnes imposturas, tentationes, & insidias, quibus salutis humanae inimici ad illaqueandas animas vtuntur. Adhaec tam illustri hic splendor est, vt penetret vsque ad cor Dei, religiosisque diuinam voluntatem circa ipsorum statum patefacit, in cuius diuinae voluntatis executione perfectio religiosa consistit. Qui lucis huius beneficio non vtitur in itinere salutis prosequendo, non ambulat securus, & si non labitur, saltem frequenter impingit.

Virtus quoque huius nobilis gemmae non minoris est precij, quam splendor. Magnum enim robur addit in caelum, vnde & venit, tendentibus, aduersus hostes visibiles & inuisibiles, qui patriae caelestis iter intercludere conantur. Animat etiam religiosos ad expugnandas omnes difficultates, quae in viam spiritualem incidunt. Habet haec gemma & aliam conditionem, quod, quod diutius portatur & vsurpatur, hoc pulchrior & perfectior euadat. Nunquam a religioso cui semel donata est, auelli potest.

nun-

nunquam perdi, nisi ipse suapte sponte eam
 abiicere velit. Si quis ergo religiosus hanc
 gemmam cælestem parui faceret, nonne se-
 uera castigatione dignus foret? Et nonne
 iniuria magna afficeret benefactorem, si ei-
 us virtute & efficacia non vteretur. Nec e-
 nim minus ingratus videri debet, qui bene-
 ficio sibi præstito non vtitur, quam qui non
 agnoscit, nec æstimat. Quanquam fatendū
 est hanc gemmam, vti n̄ unita est tribus vo-
 tis, quæ eam custodiunt, ita septam ternis
 immanibus hostibus, qui continuò labo-
 rant, vt eam surripiant. Primus est mundus,
 qui eam stimulat ad sectandas opes & vani-
 tates. Alter caro cum cupiditatibus suis &
 illecebris sensualibus. Tertius dæmon cum
 superbis suggestionibus ex amore proprio
 natis.

FILII MI, ne tanti thesauri iacturam fa-
 cias, tria tibi sunt necessaria. Primò vigilan-
 tia & circumspectio, quia in agro dormien-
 ti facilè superseminantur zizania: quiq;
 cautus non est, facilè se induit in hostiam
 laqueos. Secundò affectio singularis erga
 hanc vocationis tuæ margaritam, vt eam
 impensius diligas, quam vitam: quo enim
 quid plus diligitur, hoc studiosius custodi-
 tur. Hæc autem dilectio nasci debet ex co-

Mat. 13.

C

gnitio-

gnitione bonitatis eius & virtutis. Et quia tam excellens est, vt te perducatur ad Deum, æternamque felicitatem, nihil tibi debet carius esse illa, sicut nulla res neque in cælo, neque in terra reperitur, quæ sit Deo aut salute æterna præstantior. Tertiò necessarium est, vt sic infigas hoc margaritum cordi tuo, vt nulla nec arumna, nec voluptate, nec creaturæ vllius respectu sine tibi illud eripi, aut si surripere quisquam velit, simul necessariò cor tuum surripiat.

Præter hæc sunt alia, quæ incommodant religioso, cumque disponunt ad euerendam diuinam vocationem suam. In primis enim totis viribus tibi enitendum est, vt prauos habitus de sæculo allatos extirpes, antequam illi te exturbent de statu religionis. Nam cum instar pestilentium stirpium in terra, ita in animi penetralibus insideant, in tantum augescunt, vt tandem sanctum vocationis semen suffocent, vt huius celestis gemæ splendorem obscurent. Quisquis in religione retinet peruersos sæculi habitus, satis indicat se non ex toto, mundum reliquisse. Equus post fugam è stabulo raptans funem, quo fuerat alligatus sæpè impingit, facile capitur, & in stabulum redu-

citur:

citur : sic religiosus fuga elapsus ex huius mundi stabulo , si pristinos mores secum trahat, frequenter offendit, tentationibus facile cedit, & in stabulum mundi vnde fugit reuocatur. Malè fugit, qui fugit ligatus.

Illud quoque non parum nocet religioso, & paulatim de statu, in quo eum collocaui, deiicit, leuiora errata & defectus flocci facere, quæ sensim religiosum transuersum agunt in laxam & noxiam quandã vitæ libertatem, cum qua cohærere non potest verus Vocationis spiritus, qui æquè in paruis ac in magnis rebus suam quærit obseruantiam. Nunquam esse potest securus, qui dum facultas suppetit, non se liberat ab hostibus quantumuis pusillis. Domus antequam concidat, primùm exilia quædam indicia ruinæ futuræ prodit, quibus si Dominus tempestiuè non occurrat, tandem tota corrui. Sic religiosus, si à primis initiis non medeatur modicis, qui in ipsoprehenduntur defectibus & lapsibus, tandem totam Vocationem suam labefactabit, constructusq; huius mundi vinculis miserabilẽ vitam extra domũ Dei ducet. Qui non medetur vulneribus tempestiuè, dum opus est, post maiore cum suo detrimento pænitudine ducitur.

Iacturam Vocationis suæ faciunt & illi, qui neq; tentationes, neq; res alias suo superiori patefaciunt. Fur, simulatq; proditus est, fugit: dum verò latet, labori non parcat, donec aliquid surripiat: sic religiosus, quãdiu superiorum sua celat, occasionem præbet infernali prædoni abripiendi preciosam Vocationis gemmam. Qui medico nõ aperit qualitatem sui morbi, aut ignorat eius grauitatem, aut nihili facit curationem. O quantum se fallit, qui nimium sibi præfidens arbitratur se esse in vocatione securum. Non aliundè hæc præsumptio nascitur, quàm quod non satis suam expendat imbecillitatem, & quis sit. Nam que quis accuratiùs seipsum circumspicit, hoc amplius extimescit, minusque suis viribus fidit. Atq; hoc optimum antidotum est, ad parandum contra omnes tentationes robur. Qui verò plus æquo suæ confidit industriæ, inchoato conflictu facilè terga vertit, & religionis suæ vexillum deserit. Religiosus, quo plus sibi præfidit, minùs facit, quia præsumptio est filia superbiæ. Qui autem timet, plus facit, quia timor sanctus est filia humilitatis, quæ ad benè operandum inclinat.

ERRAT insuper religiosus, & à periculo deserendæ vocationis non longè abest, qui
existi-

existimat se plus boni præstare posse in sæculo, quàm in religione. Qui enim inter bonos, & tot bonorum exempla, ac in loco sancto bonus non est, qua ratione præstabit bona in hoc sæculo, nequam inter malos, vbi tot mala quotidie in oculos incurunt exempla, & tot occasiones affluunt malè viuendi? His fraudibus vtitur dæmon, vt religiosum incautum in rete suam pertrahat. Etenim, vbi homini persuaserit in sæculo plura præstantioraque opera fieri posse, mox suggerit non magnificiendum statum religionis, ac tandem à vocatione omnino depellit. Specie recti decipere dæmonis proprium est, qui nunquam in religiosos hamum eiicit, nisi apposita esca.

Nec minori in discrimine versantur illi religiosi, qui per incuriam & socordiam paulatim in spiritu, meoque seruitio refrigerant, & licet hoc frigus in se animaduertant, tamen auertere negligunt. Quando ægri pedes, aliaque extrema corporis membra ita refrixerunt, vt calefieri nequeant, signum est, eum vicinum esse morti. Sic religiosus frigidus, si operam nullam nauet vt recalescat in spiritu, non longè abest à morte spirituali, & periculo vitæ religiosæ perdendæ. Qui non vult iuuari, dum potest,

quomodo securus erit de auxilio omni
tempore obtinendo?

*Non satis esse religioso, quod à Deo ad reli-
gionem vocatus sit, sed præterea opus
esse, vt ad suæ vocationis per-
fectionem contendat.*

CAPVT VI.

DOMINE, toto corde tibi gratias ago,
pro ineffabili gemma, quam mihi di-
gnatus es de caelo mittere, quando misertus
mei ad sanctam religionem me vocasti; o-
mnemq; lætitiã & consolationem spiri-
tualẽ, quã ex eo, quod huic religioso statui
nomen dederim, percipio, tuæ bonitati &
clementiæ acceptam fero. **F**ILI, si hoc tan-
tum, & nihil præterea aliud præstas, officio
tuo non facis satis. Nisi enim supra illa ni-
taris pro bis, sanctisque actionibus vocatio-
nem tuam perficere, loco præmij, pœnam
hæreditabis. Esse vocatum à me ad religio-
nem, & habitum religiosum gestare æcu-
mulant pœnam, nisi tot tantisq; beneficiis
meis nõ verbis sed operibus etiam aliquid
repēdas. Qui post accepta à Deo dona ne-
gligit in virtute facere progressũ, non solũ
notam ingratiitudinis incurrit, sed etiam
diui-